

Uitspraak no. 136 van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake samenloopgeschil

Partijen:

Partij A, SVI-verzekeraar van partij X

en

Partij B, WEGAS-verzekeraar van partij Y

hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

In januari 2015 is partij X door een verkeersongeval om het leven gekomen. Hij was ten tijde van het ongeval op weg van zijn werk naar huis. Partij A heeft de schaderegeling op zich genomen en de schade met de nabestaanden afgewikkeld. Bij partij A had partij X als onderdeel van een pakketverzekering een verzekering tegen schade als verkeersdeelnemer afgesloten (de zogenaamde SVI). De werkgever van partij X had een WEGAS-polis afgesloten bij partij B.

Geschil

Partij A is van mening dat er sprake is van samenloop en dat beide partijen voor 50% aan de schadevergoeding moeten bijdragen. Dit nu omdat zowel partij A als partij B dekking bieden voor de schade van (de nabestaanden) partij X. In beide polissen is een harde na-u-clausule opgenomen zodat deze tegen elkaar wegvallen, stelt partij A.

Partij B stelt primair dat er geen sprake is van samenloop, omdat de polissen niet hetzelfde verzekerd belang kennen. De polis van partij A beschermt het belang van partij X tegen de nadelige financiële gevolgen van een verkeersongeval. De polis van partij B beschermt het belang van de werkgever van partij X tegen de nadelige financiële gevolgen van werkgeversaansprakelijkheid. Om die reden is er volgens partij B geen sprake van enige bijdrageplicht.

Subsidiar stelt partij B dat haar harde na-u clausule in tegenstelling tot die van partij A slechts excedent dekking biedt. Dit is volgens partij B dus geen klassieke (harde) na-u clausule. Deze clausule heeft tot gevolg dat er geen overlap is tussen beide polissen en dus geen samenloop.

Overwegingen van de commissie

De commissie stelt vast dat er tussen partijen geen discussie bestaat over de toedracht van het ongeval.

Partijen zijn het op 2 punten niet met elkaar eens:

1. Is er (voor de nabestaanden van partij X) dekking op beide polissen en dus sprake van samenloop?
2. Zijn beide na-u-clausules wel of niet gelijkwaardig aan elkaar?

Samenloop?

De commissie stelt, op basis van wat uit de stukken blijkt, vast dat het ongeval plaatsvond tijdens regulier woon-werkverkeer.

Partijen zijn het met elkaar eens dat de polis van partij A voor deze gebeurtenis dekking biedt aan de nabestaanden partij X. Partijen zijn het niet eens over de vraag of de polis van partij B voor deze gebeurtenis ook dekking biedt aan de nabestaanden.

De polis van partij B kent in dit kader onder andere de volgende bepaling(en):

2.1 Omvang van de dekking

De verzekering dekt de aansprakelijkheid van Verzekeringnemer in zijn of haar hoedanigheid als werkgever op grond van artikel 7:658 BW, artikel 7:611 BW, de redelijkheid en billijkheid of enige andere schadevergoedingsplicht op grond van de contractuele relatie tussen Verzekeringnemer en Verzekerde voor Schade als gevolg van een gebeurtenis zoals hierna omschreven, gemaximeerd tot het verzekerde bedrag zoals aangegeven op het polisblad. Tevens geeft de verzekering recht op vergoeding van Schade die verzekerde lijdt als gevolg van een hierna omschreven gebeurtenis tot het maximum verzekerde bedrag op het polisblad vermeld en waarvoor de werkgever op grond van artikel 7:611 BW een behoorlijke verzekering (of vergoeding ten behoeve van een dergelijke verzekering) had dienen te verzorgen.

Naar het oordeel van de commissie is hier sprake van een tweedeling in de dekking. Het eerste deel van dit artikel spreekt over aansprakelijkheid van de verzekeringnemer als werkgever. Het tweede deel over het recht op vergoeding van schade van verzekerden. Deze tweedeling wordt herhaald in de tekst van de na-u-clausule in artikel 5.12, waar wordt gesproken over 'de aansprakelijkheid of schade die onder deze verzekering is gedekt'.

2.4 Woon- werkverkeer

Het woon-/werkverkeer is tevens verzekerd. Nadrukkelijk wordt bepaald dat onder woon-/werkverkeer wordt verstaan de gangbare route van het woonhuis naar de locatie waar de werkzaamheden voor Verzekeringnemer worden verricht en vice versa, tenzij door overmacht of omstandigheden een andere route wordt gereden.

Partij B stelt dat er uitsluitend dekking bestaat voor schade tijdens woon-/werkverkeer als er sprake is van werkgeversaansprakelijkheid. Dit blijkt naar het oordeel van de commissie niet uit de polisvoorwaarden. Daarbij speelt mee dat artikel 2.4, als de uitleg van partij B zou worden gevolgd, geen meerwaarde biedt ten opzichte van de omvang van de dekking zoals deze is beschreven in artikel 2.1. Immers, als de werkgever aansprakelijk is voor schade ontstaan tijdens woon-/werkverkeer, dan valt de dekking voor die aansprakelijkheid al binnen artikel 2.1.

1.3 Verzekerde(n)

- a. Alle personen welke een arbeidsovereenkomst hebben met Verzekeringnemer en welke voorkomen in de loonadministratie van Verzekeringnemer.*
- b. Uitzendkrachten, stagiaires, vakantiekrachten, oproepkrachten, gedetacheerden en vrijwilligers indien en voor zover zij werkzaamheden verrichten in opdracht en onder verantwoordelijkheid van en voor Verzekeringnemer.*

1.4 Begunstigde(n)

Iedere persoon die in de polis als zodanig wordt aangeduid; bij ontbreken hiervan:

- *Bij overlijden: de echtgeno(o)t(e) van Verzekerde, dan wel zijn/haar wettelijk geregistreerde partner; bij ontstentenis van deze, de wettige erfgenamen met uitsluiting van de Staat.*
- *In alle overige gevallen: Verzekerde.*

Uit de formulering van het tweede deel van artikel 2.1 en artikel 2.4 gelezen in combinatie met de artikelen 1.3 en 1.4 concludeert de commissie dat de nabestaanden van partij X partij B rechtstreeks kunnen aanspreken voor vergoeding van hun schade.

Nu dezelfde personen voor dezelfde gebeurtenis en voor vergoeding van dezelfde schade twee verzekeringen kunnen aanspreken, is er naar het oordeel van de commissie - los van de inhoud van de beide na-u-clausules - sprake van samenloop in de zin van artikel 7:961 BW.

Gelijkwaardige na-u-clausules?

De toepasselijke polisvoorwaarden van partij A bevatten de volgende na-u-clausule:

5.3 U krijgt geen vergoeding voor schade die u kunt terugkrijgen (of zou kunnen terugkrijgen als u deze verzekering niet had gehad) op een van de volgende manieren:

- *via een bestaande garantieregeling of leveringsovereenkomst;*
- *via een wet, een regeling of een voorziening;*
- *via een andere verzekering van uzelf (bijvoorbeeld via uw werkgever) of van een ander (bijvoorbeeld van een fabrikant, dealer of reparateur).*

Onder een andere verzekering verstaan wij in dit geval niet de aansprakelijkheidsverzekering van iemand die bij het verkeersongeval betrokken was en op wie u de schade kunt verhalen.

De na-u-clausule van partij B luidt als volgt:

5.12 Samenloop van verzekeringen

Indien de aansprakelijkheid of schade die onder deze verzekering is gedekt, tevens is gedekt op andere polissen, al dan niet van oudere datum, of daaronder gedekt zou zijn indien onderhavige verzekering niet zou hebben bestaan, dan loopt onderhavige verzekering slechts als excedent boven de dekking die onder die andere polissen is verleend of zou zijn verleend indien de onderhavige verzekering niet zou hebben bestaan.

Partij B betoogt dat door het opnemen van de excedentbepaling in artikel 5.12 de dekking onder de polis in het geval van samenloop is ingeperkt tot het excedent, zodat er geen overlap is tussen beide polissen.

De commissie stelt vast dat beide clausules dezelfde werking hebben. Beide polissen verlenen als uitgangspunt primaire dekking. Dit wordt slechts door inwerkingtreding van de na-u-clausule beperkt. Binnen de tekst van beide clausules treedt de wegdenktournure steeds (opnieuw) in werking zodra de andere verzekering - in welke vorm dan ook - tot uitkering komt. Daarmee zijn beide na-u-clausules gelijkwaardig (even hard) en vallen zij tegen elkaar weg.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat er sprake is van samenloop, dat beide clauses in dit geval een gelijke werking hebben en dat partijen hun onderlinge draagplicht volgens artikel 7:961 BW moeten afhandelen.

Aldus beslist op 19 april 2018 door mr. P. de Bont, mr. M. Leliveld, mr. L. van den Eshof en mr. C. Pontvuijst, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

mr. P. de Bont
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris